

Sygn. akt VIII U 403/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 marca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Jolanta Łanowy
Protokolant:	Małgorzata Skirło

po rozpoznaniu w dniu 11 marca 2014 r. w Gliwicach

sprawy W. M. (M.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o wysokość świadczenia

na skutek odwołania W. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 3 stycznia 2013 r. **nr** (...)5 (...)

oddala odwołanie.

(-) SSO Jolanta Łanowy

Sygn. akt VIII U 403/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 3 stycznia 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. przeliczył ubezpieczonemu W. M. (M.) wysokość emerytury górniczej i podjął wypłatę świadczenia. Do ustalenia wysokości emerytury organ rentowy przyjął 31 lat i 10 miesięcy okresów składkowych oraz 3 lata okresów nieskładkowych. Do 77 miesięcy pracy górniczej zastosowano przelicznik 1,8 zaś do 227 miesięcy pracy górniczej przelicznik 1,2.

Z dołączonego do powyższej decyzji wydruku uznanych okresów zatrudnienia wynika, że ZUS nie zaliczył odwołującemu w wymiarze półtorakrotnym dniówek z okresu zatrudnienia w (...) B. od 10 sierpnia 1984r. do 28 lutego 2004r.

Ubezpieczony w odwołaniu domagał się zaliczenia spornego okresu od 10 sierpnia 1984r. do 28 lutego 2004r. według przelicznika 1,8. Podał, iż w tym czasie pracował przez cały czas na odkrywce jako operator spycharek i maszyn wieloczynnościowych i wykonywał pracę na poziomach roboczych koparki wieloczynnościowej i w bezpośredniej bliskości tej maszyny. Odwołujący podniósł, że praca ta winna być zaliczona zgodnie z jej charakterem i miejscem wykonywania, tj. w przodku, zatem powinna zostać zaliczona w wymiarze półtorakrotnym.

ZUS wniósł o oddalenie odwołania z przyczyn podanych w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy – Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w G. ustalił co następuje:

Odwołujący W. M. był zatrudniony w Kopalni (...) od 10 sierpnia 1984r. do 21 grudnia 2012r.

Z dniem 1 września 2011r. ubezpieczony przeszedł na emeryturę górniczą, przyznaną mu zaskarżoną decyzją z 28 października 2011r.

Zaskarżoną decyzją z dnia 3 stycznia 2014r. organ rentowy przeliczył ubezpieczonemu wysokość emerytury górniczej i podjął wypłatę świadczenia

Do ustalenia wysokości emerytury przyjęto 31 lat i 10 miesięcy okresów składkowych oraz 3 lata okresów nieskładkowych. Do 77 miesięcy pracy górniczej zastosowano przelicznik 1,8 zaś do 227 miesięcy pracy górniczej przelicznik 1,2.

W odwołaniu ubezpieczony domaga się zaliczenia przez ZUS do pracy w wymiarze półtorakrotnym dniówek z okresu zatrudnienia od 10 sierpnia 1984r. do 28 lutego 2004r.

W świadectwie wykonywania pracy górniczej z 30 sierpnia 2011r. pracodawca wskazał, że ubezpieczony w okresie zatrudnienia w (...):

- od 10 sierpnia 1984r. do 28 lutego 2004r. wykonywał pracę górniczą na stanowisku operatora sprzętu pomocniczego i technologicznego na odkrywce wymienionym pod poz. 22 Załącznika nr 2 do rozporządzenia (...) z dnia 23 grudnia 1994r.;
- od 1 marca 2004r. do nadal wykonuje pracę górniczą na stanowisku górnika kopalni odkrywkowej wymienionym pod poz. 1, Dz. III, Załącznika nr 3 do rozporządzenia (...) z dnia 23 grudnia 1994r.

Nadto w okresie od 2 marca 2011r. do 28 sierpnia 2011r. przebywał na świadczeniach rehabilitacyjnych.

W protokole Komisji Weryfikacyjnej z dnia 6 kwietnia 2010r., obejmującym okres od 10 sierpnia 1984r. do 28 lutego 2004r. ustalono, że w okresie od 10 sierpnia 1984r. do 28 lutego 2004r. ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, wykonywał pracę górniczą na stanowisku operatora sprzętu pomocniczego i technologicznego na odkrywce.

W protokole Komisji Weryfikacyjnej z dnia 10 listopada 2009r., obejmującym okres od 1 marca 2004r. do 31 marca 2006r. ustalono, że w okresie od 1 marca 2004r. do 31 marca 2006r. ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, przez 429 dniówek, wykonywał pracę górniczą na stanowisku górnika kopalni odkrywkowej.

Natomiast w protokole Komisji Weryfikacyjnej z dnia 9 września 2009r., obejmującym okres od 1 kwietnia 2006r. do 14 stycznia 2007r. ustalono, że w tym okresie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, przez 152 dniówki, wykonywał pracę górniczą na stanowisku górnika kopalni odkrywkowej.

Z załącznika do karty ewidencyjnej pracownika, obejmującego okres zatrudnienia od marca 2004r. do sierpnia 2010r. wynika, że ubezpieczony w tym okresie przepracował (...) dniówek półtora krotnych.

W toku postępowania ustalono, iż w spornym okresie zatrudnienia w (...) od 10 sierpnia 1984r. do 28 lutego 2004r. W. M. był pracownikiem oddziału RS-7.

W okresie od 10 sierpnia 1984r. do 30 listopada 1991r. odwołujący miał przypisane stanowisko operatora maszyn budowlanych, a w okresie od 1 grudnia 1991r. do 28 lutego 2004r. operatora sprzętu technologicznego na odkrywce. W praktyce od 10 sierpnia 1984r. do 28 lutego 2004r. ubezpieczony pracował jako operator ładowarki gąsienicowej na odkrywce.

Odwołujący w oddziale RS-7 w spornym okresie pracował cały czas we wkopie i wykonywał pracę na potrzeby oddziałów zwałowych.

Razem z ubezpieczonym pracowali świadkowie: E. S. zatrudniony w oddziale RS-7 na stanowisku operatora spycharek i maszyn wieloczynnościowych na odkrywce, J. K. także zatrudniony w oddziale RS-7 na stanowisku operatora spycharek i maszyn wieloczynnościowych na odkrywce oraz K. P. zatrudniony w oddziale RS-7 na stanowisku operatora spycharek i maszyn wieloczynnościowych na odkrywce.

Z zeznań świadków i wyjaśnień ubezpieczonego wynika, że w spornym okresie charakter jego pracy nie uległ zmianie, zmieniono jedynie nazwę stanowiska pracy. Faktycznie ubezpieczony pracował jako operator ładowarki gąsienicowej.

Według charakterystyki stanowiska pracy prace są wykonywane na terenie całej odkrywki i zwałowiska pola B. oraz S.. Zadaniem operatora ładowarki gąsienicowej jest praca związana z przepychaniem kamieni, rur, skał, czyszczeniem ciągu technologicznego tj. taśmociągu, gąsienic i rolek maszyn podstawowych tj. koparek i zwałowarek.

W trakcie wizji lokalnej w sprawie o sygn. akt VIII U 1764/11 Sąd zapoznał się z pracą operatorów maszyn, sprzętu technologicznego w przodku, to jest

w miejscu wydobywania kopaliny i nadkładu. Pod każdą koparką wieloczynnościową musi pracować, co najmniej jedna spycharka, ładowarka

i koparka jednonaczyniowa, aby usuwać urobek, niwelować teren, udostępniać miejsce pracy koło czerpakowemu koparki wielonaczyniowej. Operatorzy tych spycharek, ładowarek i koparek przyjeżdżają na zmianę z obsługą koparki wielonaczyniowej lub zwałowarki i pracują w tym samym miejscu, przy takich samych czynnościach związanych z pracami przodkowymi. Jest to tak zwana praca stykowa, bowiem obsługa koparki i maszyn budowlanych pracujących pod

tą koparką schodzi ze zmiany w momencie, jak przyjeżdża brygada na kolejną zmianę. Praca tych osób jest pracą przodkową, ponieważ polega na urabianiu

i ładowaniu urobku lub nadkładu, bądź jest bezpośrednio związana z procesem urabiania urobku.

Kopalnia nadesłała wykaz dniówek stykowych ubezpieczonego z okresu od stycznia 1988r. do lutego 1998r. oraz wykaz godzin nadliczbowych od marca 1998r. do lutego 2004r.

Sąd ustalił, iż do lutego 1998 roku pracownicy (...) mieli ewidencjonowane dniówki stykowe, a od marca 1998r. otrzymują wynagrodzenie z tytułu pracy w nadgodzinach - po pół godziny za każdą taką dniówkę.

Nadto na tle innych spraw dotyczących emerytur górniczych dla pracowników (...) oraz ich wysokości, Sądowi znana jest okoliczność, że w dniu 26 lutego 1998r. zostało zawarte Porozumienie – Ugoda pomiędzy (...), a (...) w sprawie o wynagrodzenie za godziny nadliczbowe pracowników zatrudnionych w ruchu ciągłym. W przedmiotowym porozumieniu ustalono, że od dnia 1 marca 1998r. każdemu pracownikowi, który był uprawniony do dodatku stykowego na podstawie § 5 ust. 1 zał. nr 5 do (...) z dnia 1 września 1992r. należy doliczyć do czasu pracy po 0,5 godziny dziennie faktycznie świadczonej pracy wynagradzanej jak za godziny nadliczbowe. Równocześnie, protokołem dodatkowym nr 13 do zakładowego Układu Zbiorowego Kopalni (...) z dnia 27 lutego 1998r. regulacje dotyczące zasad wypłacania dodatku stykowego zostały wykreślone z (...).

Z nadesłanego wykazu dniówek stykowych ubezpieczonego wynika, że - za wyjątkiem sierpnia 1991 roku, grudnia 1995 roku, stycznia, lutego i marca 1996 roku gdzie wykazano odpowiedni 4, 2, 2, 1, 2 dniówki stykowe – odwołujący w latach 1988 – 1998 nie posiadał dniówek stykowych. Natomiast pojedyncze godziny nadliczbowe – od 0,5 do 2 - kopalnia wykazała w miesiącach sierpień i październik 2001 roku, lipiec, wrzesień - grudzień 2003 roku i styczeń 2004 roku.

Dodatkowo Sąd ustalił w oparciu o akta osobowe ubezpieczonego, że kopalnia odmówił odwołującemu wypłacenia odszkodowania z tytułu niewypłaconej dywidendy w związku z weryfikacją okresów pracy górniczej argumentując, że

ubezpieczony do dnia 29 września 2004r. nie wykonywał pracy górniczej bezpośrednio w przodku stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: akt emerytalnych ubezpieczonego, zeznań świadków: E. S., J. K. (k.52-54 a.s.), K. P. (k. 59 a.s.) przesłuchanych w drodze pomocy prawnej udzielonej przez Sąd Rejonowy w Bełchatowie Sygn. akt IV Po 100/13, A. C., M. P. (1), M. P. (2) (k. 84-87 a.s.) A. M. (k. 9798 a.s.), R. I. i K. M. słuchanych w drodze pomocy prawnej udzielonej przez Sąd Rejonowy w Bełchatowie Sygn. akt IV Po 111/13, wyjaśnień ubezpieczonego (nagranie z rozprawy z dnia 11 marca 2014r. 5 min. 6 sek. – 19 min. 51 sek.), charakterystykę stanowiska pracy (k. 20 a.s.), wykaz dniówek stykowych i godzin nadliczbowych ubezpieczonego sporządzony przez (...) B. (k. 29-30 a.s.) oraz akt osobowych ubezpieczonego dołączonych do akt sprawy.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom odwołującego oraz zeznaniom świadków co do charakteru i zakresu wykonywanych przez ubezpieczonego prac. Świadkowie E. S., J. K. i K. P. pracowali w spornym okresie razem z ubezpieczonym i mieli wiedzę na temat charakteru świadczonej przez niego pracy. Zeznania świadków były szczegółowe, spójne, wzajemnie się pokrywały i korespondowały z zeznaniami ubezpieczonego, a nadto znalazły odzwierciedlenie w pozostałym materiale dowodowym. Za niewiarygodne uznał Sąd zeznanie świadków odnośnie miejsca świadczenia przez niego pracy na ładowarce, albowiem pozostają one w sprzeczności z wykazem dniówek stykowych, a nadto nie zostały potwierdzone wykazem godzin nadliczbowych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 51 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.), stanowi, że przy ustalaniu wysokości górniczych emerytur, o których mowa w art. 50a lub 50e, stosuje się, z zastrzeżeniem ust. 2, następujące przeliczniki:

- 1) 1,5 za każdy rok pracy górniczej wykonywanej pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy;
- 2) 1,8 za każdy rok pracy, o której mowa w art. 50d;
- 3) 1,4 za każdy rok pracy w pełnym wymiarze czasu pracy, o której mowa w art. 50c ust. 1 pkt 1-3 i 5-9, wykonywanej częściowo na powierzchni i częściowo pod ziemią;
- 4) 1,2 za każdy rok pracy, o której mowa w art. 50c ust. 1 pkt 4 i 5, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na odkrywce
w kopalniach siarki i węgla brunatnego, w kopalniach otworowych siarki oraz w przedsiębiorstwach i innych podmiotach wykonujących roboty górnicze dla kopalń siarki i węgla brunatnego.

Natomiast zgodnie z art. 50 d ust. 1 powołanej ustawy, przy ustalaniu prawa do górniczej emerytury pracownikom zatrudnionym pod ziemią oraz w kopalniach siarki lub węgla brunatnego zalicza się w wymiarze półtorakrotnym następujące okresy pracy na obszarze Państwa Polskiego:

- 1) w przodkach bezpośrednio przy urabianiu i ładowaniu urobku oraz przy innych pracach przodkowych, przy montażu, likwidacji i transporcie obudów, maszyn urabiających, ładujących i transportujących w przodkach oraz przy głębieniu szybów i robotach szybowych;
- 2) w drużynach ratowniczych.

Zgodnie z ust 3 tego przepisu minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki i ministrem właściwym do spraw Skarbu Państwa, w drodze rozporządzenia, określa szczegółowo stanowiska pracy, na których zatrudnienie zalicza się w myśl ust. 1 i 2 w wymiarze półtorakrotnym.

Na podstawie powyższej delegacji ustawowej zostało wydane rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23 grudnia 1994r. w sprawie określenia niektórych stanowisk pracy górniczej oraz stanowisk pracy zaliczalnej w wymiarze półtorakrotnym przy ustalaniu prawa do górniczej emerytury lub renty (Dz.U. z 1995r. Nr 2 poz.8), który w Załączniku nr 2 określa stanowiska na których zatrudnienie zaliczane jest do pracy górniczej natomiast w Załączniku nr 3 zawiera wykaz stanowisk pracy, na których praca zalicza się w wymiarze półtorakrotnym.

Spór w niniejszej sprawie dotyczy ustalenia, czy praca ubezpieczonego w spornym okresie zatrudnienia była pracą przodkową i odnosiła się do stanowisk, o których mowa w załączniku nr 3 do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23 grudnia 1994r. w sprawie określenia niektórych stanowisk pracy górniczej oraz stanowisk pracy zaliczalnej w wymiarze półtorakrotnym przy ustalaniu prawa do górniczej emerytury lub renty, co w konsekwencji skutkowało przyjęciem przelicznika 1,8 do obliczenia jego emerytury.

Przepisy nie definiują pojęcia przodka i pracy przodkowej. Z powołanych wyżej przepisów wynika, że praca przodkowa musi być to praca na stanowisku wymienionym w załączniku nr 3 do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia z dnia 23 grudnia 1994r. Minister Pracy i Polityki Socjalnej w rozporządzeniu z 23 grudnia 1994r. Z rozporządzenia wynika, że prace przodkowe dotyczą miejsca, w którym dokonuje się wydobywania kopaliny i zwałowania.

Kwalifikując daną pracę jako pracę przodkową w pierwszej kolejności należy mieć na uwadze przepisy ustawy o emeryturach i rentach z FUS – art. 50d. Natomiast rozporządzenie (...) z 23 grudnia 1994r. ma charakter uściślający. W pierwszej kolejności należy podkreślić, że przodek to miejsce wydobywania kopaliny oraz zwałowania. Z definicji ustawowej wynika, że praca przodkowa to praca bezpośrednio przy urabianiu i ładowaniu urobku. Takiej pracy ubezpieczony nie wykonywał.

W wyroku z dnia 11 lutego 2010r., sygn. akt I UK 236/09 (LEX nr 585722) Sąd Najwyższy stwierdził, że „jako prace wymienione w załączniku Nr 3 do rozporządzenia z dnia 23 grudnia 1994r. w sprawie określenia niektórych stanowisk pracy górniczej oraz stanowisk pracy zaliczanej w wymiarze półtorakrotnym, przy ustalaniu prawa do górniczej emerytury lub renty (Dz. U. z 1995r. Nr 2, poz. 8), mogą być tylko uznane takie czynności wykonywane przez górnik, które bezpośrednio związane są z wykonywaniem czynności w przodkach przy urabianiu i ładowaniu urobku oraz przy montażu, likwidacji i transporcie obudów, maszyn urabiających, ładujących i transportujących w przodkach oraz przy głębieniu szybów i robotach szybowych. Pojęcie "inne prace w przodku" (art. 37 ust. 1 pkt 1 ustawy z 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych) musi wiązać się z bezpośrednim i zasadniczym procesem produkcyjnym zakładu górniczego, polegającym na urobku i wydobywaniu kopaliny”.

W ocenie Sądu orzekającego, praca operatora ładowarki gąsienicowej na odkrywce nie jest równoznaczna z pracą w przodku. Praca ta może być pracą, o której mowa zarówno w załączniku nr 2, jak i w załączniku nr 3 w zależności od rodzaju pracy i miejsca jej świadczenia. Dla oceny, czy ubezpieczony pracował na stanowisku uprawniającym, do zaliczenia spornego okresu pracy w wymiarze półtorakrotnym, istotne znaczenie ma przede wszystkim rodzaj powierzonej mu pracy (rzeczywiście wykonywanych zadań pracowniczych) i miejsce jej świadczenia. Nie każda praca na odkrywce jest równoznaczna z pracą w przodku.

Należy podkreślić konieczność odróżnienia zwykłej pracy górniczej górnika kopalni węgla brunatnego wykonywanej na stanowiskach określonych w załączniku nr 2 do rozporządzenia z dnia 23 grudnia 1994r. w sprawie określenia niektórych stanowisk pracy górniczej oraz stanowisk pracy zaliczanej w wymiarze półtorakrotnym, przy ustalaniu prawa do górniczej emerytury lub renty (Dz. U. z 1995r. Nr 2, poz. 8) od kwalifikowanej pracy górniczej wykonywanej na stanowiskach wymienionych w załączniku nr 3 do rozporządzenia. Rodzaj prac podlegających zaliczeniu w wymiarze półtorakrotnym zasadniczo scharakteryzowany został

w przepisie art. 50d ust. 1 pkt. 1 ustawy, jako prac górniczych wykonywanych

„w przodkach bezpośrednio przy urabianiu i ładowaniu urobku oraz przy innych pracach przodkowych, przy montażu, likwidacji i transporcie obudów, maszyn urabiających, ładujących i transportujących w przodkach oraz przy głębieniu szybów

i robotach szybowych”. Wykaz stanowisk pracy, określony „pomocniczo”

w załączniku nr 3 do rozporządzenia, odnosi się wyłącznie do wykonywanych zadań górnika, jeżeli spełniają one kryteria miejsca wykonywania pracy i jej charakteru określonego w przepisie art. 50 d ust. 1 pkt. 1 ustawy. Wykładnia przepisów załącznika nr 3 do rozporządzenia dokonywana w oderwaniu od unormowania ustawowego prowadziłaby do sytuacji, w której każdą pracę górnika kopalni odkrywkowej, pełnioną na terenie wyrobiska (odkrywki), należałoby uwzględnić

w wymiarze półtorakrotnym. A contrario – jako prace wymienione w załączniku nr 3 rozporządzenia mogą być uznane tylko takie czynności wykonywane przez górnika, które bezpośrednio związane są z robotami prowadzonymi w przodkach przy urabianiu i ładowaniu urobku oraz przy montażu, likwidacji i transporcie obudów, maszyn urabiających, ładujących i transportujących w przodkach, a nadto przy głębieniu szybów i robotach szybowych. Z kolei użyte pojęcie „inne prace w przodku” należy wiązać z bezpośrednim i zasadniczym procesem produkcyjnym zakładu górniczego, polegającym na urobku i wydobywaniu kopalin.

Zatem dla oceny, czy ubezpieczony pracował na stanowisku uprawniającym do zaliczenia stażu pracy w wymiarze półtorakrotnym, istotne znaczenie ma przede wszystkim rodzaj powierzonej pracy i miejsce jej wykonywania, przy czym w orzecznictwie Sądu Najwyższego kwestionuje się zasadność rozszerzania samego pojęcia przodka wydobywczego, zauważając, że nie do zaakceptowania jest zapatrywanie, żeby miejsce przodka rozciągać na całą linię taśmociągów transportujących urobek, gdyż pojęcie przodka straciłoby swe znaczenie i tym sposobem nie można zaakceptować definicji „przodka”, która wynika z opinii naukowo – technicznych i obejmuje wszystkie czynności związane z transportem kopaliny, realizowane w ramach ruchu zakładu górniczego.

Przepisy normujące nabywanie prawa do emerytury górniczej oraz dotyczące wysokości tych świadczeń muszą być wykładane ściśle, a dla oceny charakteru pracy górniczej nie mogą mieć decydującego znaczenia protokoły komisji weryfikacyjnej kwalifikujące określone zatrudnienie jako pracę górniczą (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 maja 2011r., sygn. akt I UK 395/10, LEX nr 863951, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 stycznia 2014r., sygn. akt I BU 12/13).

Sąd uznał, że pomocnym w rozróżnieniu prac przodkowych od zwykłej pracy górniczej może być system pracy w (...). Pracownicy pracujący „stykowo” pracują bezpośrednio pod koparką wielonaczyniową albo w jej bezpośrednim sąsiedztwie – w odległości kilku – kilkunastu metrów od miejsca, w którym wydobywa się urobek. Podobnie praca odbywa się w obrębie zwałowarki. W niniejszej sprawie przeprowadzone postępowanie dowodowe, wykazało, że ubezpieczony nie wykonywał pracy w przodku. Z nadesłanych przez kopalnię wykazów dniówek stykowych oraz nadgodzin, które te dniówki miały zastępować, wynika że W. M. w trakcie swojego zatrudnienia w spornym okresie w (...) B. jedynie okazjonalnie pracował „stykowo”. Z ustalonego stanu faktycznego wynika, że ubezpieczony pracował wprawdzie na polu górniczym, ale nie była to praca bezpośrednio w przodku związana z wydobywaniem.

Biorąc powyższe pod uwagę należało uznać, że praca ubezpieczonego w spornym okresie nie może być zaliczona w wymiarze półtorakrotnym a w konsekwencji nie można do niej zastosować przelicznika 1,8.

Biorąc powyższe względy pod uwagę, Sąd - na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie.

(-) SSO Jolanta Łanowy